

- 2) Artikel 11 i direktiv 2001/14/EF, idet der i den afgiftsordning de spanske myndigheder har indført, ikke er fastsat nogen præstationsordning i henhold kriterierne denne artikel.
- 3) Artikel 30, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, eftersom den spanske lovgivning ikke sikrer, at tilsynsorganet (Comité de Regulación Ferroviaria) er tilstrækkeligt uafhængigt i forhold til ADIF (jernbaneinfrastrukturforvalteren) og RENFE-Operadora (en jernbanevirksomhed med tilknytning til det spanske ministerium for offentlige bygge- og anlægsarbejder).
- 4) Artikel 10, stk. 7, direktiv 91/400/EØF, idet tilsynsorganet (Comité de Regulación Ferroviaria) ikke råder over tilstrækkelig midler til at overvåge konkurrencen på markedet for jernbanetjenesteydelser, således som det har til opgave i henhold til denne artikel.
- 5) Artikel 13, stk. 2, og artikel 14, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF for så vidt som den spanske lovgivning fastsætter kriterier for tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet, som er diskriminerende, idet de kan føre til en fordeling af kanaler i et tidsrum, der strækker sig længere end en køreplansperiode. Kriterierne er desuden ikke tilstrækkeligt detaljerede.

(¹) ETT L 75, s. 29.

(²) EFT L 237, s. 25.

Sag anlagt den 8. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-485/10)

(2010/C 328/44)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og M. Konstantinidis)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3, 5, 6, 8, 9 og 11-18 i Kommissionens beslutning af 2. juli 2008 K(2008) 3118 (som berigtiget ved Kommissionens beslutning af 13. august 2008) og i henhold til EUF-traktaten vedrørende den støtte, der var ydet Ellinika Nafpigeia A. E., da den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Kommissionens beslutning, eller under alle omstændigheder ikke har givet

Kommissionen tilstrækkelig information om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til beslutningens artikel 19.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for Kommissionens sagsanlæg er Den Helleniske Republiks manglende gennemførelse af Kommissionens beslutning vedrørende den ulovlige statsstøtte, som er ydet Ellinika Nafpigeia A. E., og som skal tilbagesøges hos den civile afdeling i denne virksomhed.

Kommissionen har bemærket, at Grækenland skulle sikre gennemførelsen af beslutningen senest fire måneder efter dens meddelelse. Beslutningen blev meddelt den 13. august 2008, og Kommissionen har ikke bevilget nogen fristforlængelse for gennemførelse af beslutningen. Grækenlands frist for at efterkomme beslutningen udløb følgelig formelt den 13. december 2008.

Kommissionen har henvist til, at den eneste gyldige grund, som en medlemsstat kan fremføre under en traktatbrudssag anlagt af Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, i henhold til fast retspraksis er en absolut umulighed for en korrekt gennemførelse af beslutningen.

I det foreliggende tilfælde har de græske myndigheder imidlertid aldrig fremført det argument, at der foreligger en absolut umulighed med hensyn til gennemførelse. Myndighederne gav tværtimod straks udtryk for deres vilje til at gennemføre beslutningen så hurtigt som muligt. Kommissionen bemærker dog, at de græske myndigheder på tidspunktet for nærværende sagsanlæg endnu ikke har truffet nogen foranstaltninger til at gennemføre beslutningen — heller ikke delvist.

Det er Kommissionens opfattelse, at Grækenland ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre beslutningen enten i overensstemmelse med den løsning, som har været drøftet mellem Kommissionens tjenestegrene og de kompetente græske myndigheder, eller på anden passende måde.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 18. oktober 2010 — Barbara Mercredi mod Richard Chaffe

(Sag C-497/10)

(2010/C 328/45)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Barbara Mercredi

Sagsøgt: Richard Chaffe

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvilket kriterium skal lægges til grund med henblik på fastlæggelsen af det sædvanlige opholdssted for et barn i henhold til:

a) Artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾

b) Artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003[?]

2) Kan en ret være en »institution eller anden myndighed«, til hvilken en forældremyndighed kan overgå med henblik på bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003?

3) Er artikel 10 fortsat anvendelig, efter at retterne i modtagerstaten har afvist en anmodning om tilbagegivelse af barnet i henhold til Haagerkonventionen under henvisning til, at betingelserne i artikel 3 og 5 ikke er opfyldt?

Hvordan skal en konflikt imellem modtagerstatens konstatering af, at betingelserne i Haagerkonventionens artikel 3 og 5 ikke er opfyldt, og oprindelsesstatens konstatering af, at betingelserne i artikel 3 og 5 er opfyldt, nærmere bestemt løses?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.1.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabs-sager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).